

[Rahbæk Møller]

på, hvad man kaster sig over. Ved en hvilken som helst anden virksomhed end skibsbyggeri kan man for fremtiden købe anparter med fuld fradragsret. Det er kun, når det drejer sig om skibe, fradragsretten er begrænset til 50 pct. Det er det, jeres venner i CO-Metal, det er det, Rederiforeningen, det er det, Skibsværftsforeningen har protesteret imod, nemlig denne forskelsbehandling af skibe og anden form for erhvervsvirksomhed. Dette og intet andet protesterer vi imod.

(Kort bemærkning).

Stavad (S):

Jeg må endnu en gang konstatere, at vi ikke kan få ud af hr. Rahbæk Møller, hvad det er, vi taler om. Hvad er det for anparter, der kan ligestilles med skibsanparter, der har en gunstigere afskrivningsmæssig stilling? Jeg synes, vi må have afklaret, hvorfor SF har taget den stilling, SF har. Jeg vil meget gerne forstå SF, også i denne sag, og derfor synes jeg, det må være rimeligt, at hr. Rahbæk Møller som SFs ordfører gør offentligheden bekendt med, hvad det er for forhold, der gør sig gældende, som vi andre ikke har været opmærksom på.

Endelig må jeg spørge: mener hr. Rahbæk Møller, at de projekter, der er båret af en skattefinansiering, fortsat skal kunne eksistere, eller mener hr. Rahbæk Møller, at det skal være erhvervs-mæssigt fornuftigt, hvad der foregår? Er hr. Rahbæk Møller ikke enig i, at ved den måde, vi har skruet en kombination af afskrivningsloven og skattereformen sammen på, opnår vi netop det, vi i fællesskab har haft som målsætning, nemlig at de fornuftige projekter skal have lov at køre videre, mens det, man med rette kunne kalde skattefiduser, skal standses?

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Nu har jeg tre gange besvaret det samme spørgsmål og vel nok med samme ord, og jeg kan godt sige til hr. Stavad, at hvis det ikke er feset ind, så går jeg ikke herop mere. Der må være en grænse.

Men endnu en gang: jeg vil ikke stå her og gætte på, hvilke typer erhvervsvirksomhed folk vil kaste sig over. Jeg kan bare sige, at når man skelner mellem enhver form for er-

hvervsvirksomhed på den ene side og skibsvirksomhed på den anden side, så har man skabt en diskrimination, der kun kan ramme værfterne. Det protesterer vi imod.

(Kort bemærkning).

Kaj Poulsen (S):

Vi kan forstå på de forklaringer, vi nu har fået af hr. Rahbæk Møller, at det, der har været problemet, er, at der var et standpunkt ledigt, og det tog hr. Rahbæk Møller.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Man kan vist roligt fastslå også efter dette, at dårlige standpunkter behøver mange ord.

Jeg synes, det var vældig spændende at opleve de to partier være oppe at skændes. Det var især socialdemokraterne og SF, der i sin tid kæmpede imod anparter i skibe. Det var i december 1984. Nu bøjer de sig, men man kan da ikke komme bort fra, at skibsanparter fra 1987 skal behandles anderledes. Det kan man ikke komme bort fra. Jeg forstår ikke, at socialdemokratiets ordfører forsøger at bilde os det ind.

Der er én ting, ingen af de to partier har talt om. Det er, at gennem dette krav fra socialdemokratiet om, at skibsanparter ene af alle anparter ikke skal falde ind under virksomhedsbeskatningen – det er jo dér, forskelsbehandlingen ligger – har socialdemokratiet sikret – især for de anparter, der blev udstedt under den socialdemokratiske regering, hvor man opfandt dette – at man konstruerer en afskrivning, som ikke eksisterer i forvejen. Jeg tænker på Grønlandsskibene, som har haft de store afskrivninger på indtil 70 pct., og hvor overskuddet for fremtiden, når det kommer, nu kun skal beskattes med 50 pct. I den henseende sker der også forskelsbehandling, men det er altså positiv særbehandling, at skibsanparter ikke skal betale så meget i skat af overskuddet.

SF var ligesom socialdemokratiet overordentlig interesseret i at afskaffe adgangen til køb af skibsanparter. De har fundet på, at man helt skal løse op og ikke gøre noget som helst andet end at stille den betingelse, at et skib, der udlejes i mindst 2 år, godt kan sælges i anparter. Ja men meget, meget ofte sker det, at skibe udlejes for mindre end to år, og dermed kan det, som det er sagt af socialdemokratiet – der er vist ikke andet at gøre end